

خوش آمدید

#3

بولتن خبری در مورد فعالیت های پناهندگان

«استقبال» روزانه از مهاجران

از طرف فرانسه و اروپا در واقع عبارتست از خشونت، تهدید پلیس، اخراج روزافزون و تحت سانسور تخصیص مسکن نامناسب، و دیوان سالاری متخاصم که سبب تاخیر در رسیدگی به درخواست پناهندگی می شود. در این شماره روزنامه ی مرحبا چندین گزارش از سفر مهاجران به سوی «قلعه اروپا» دیده می شود. و باید دانست که این تنها بخش کوچکی از ماجراست.

شاهدیم که لب مرزها به طور مداوم جنگی کم شدت در جریان است. دیوارها محکم می شوند، پلیس روزبه روز بیشتر به اسلحه مجهز میشود از روش های کنترل غیرقانونی استفاده می کند. در عین حال، عودت مهاجران به کشورهای مبدأ افزایش یافته و با مهاجران غیرقانونی که در بازداشتگاه حبس می شوند هر روز با خشونت برخورد می شود.

رویکرد دیگر کشورهای اروپایی در مواجهه با جریان مهاجرت افرادی که موفق به رد کردن مرزها شده اند را هدف می گیرد: از پروتکل دوبلین تا مدیریت محلی مراکز سکونت مهاجران، تمام سیستم به قصد ایجاد کردن و نگه داشتن نا امنی و وابستگی به حاشیه برای مهاجران طراحی شده است. مهاجرانی که تازه از راه رسیده اند مجبور می شوند به مدت طولانی در خیابان بمانند و در بی ثباتی مطلق به سر برند: در حالی که دولت پیام بشریت به رسانه ها می دهد، در واقع حتی به داد بی خاتمان ها نمی رسد. آنهایی که موفق به دریافت مسکن - غالباً به مدتی کوتاه - می شوند باید اجباراً به جاهایی بسیار دور از محل رسیدگی به درخواست پناهندگی شان نقل مکان کنند. در چندین مرکز مسکونی، حقوق اساسی مثل دسترسی به وسایل حمل و نقل، حق دیدار و دور هم جمع شدن، دیگر تضمین شده نیستند. امکان اختلاط واقعی در کشور - از جمله دسترسی به آموزش زبان، به تحصیل و شغل - هم و همی بیش نیست.

می توان مدیریت پذیرش مهاجران را یک سیستم حکومتی حساب کرد که در راستای جلوگیری از اختلاط مهاجران در کشورهای اروپایی عمل می کند. حاصل این عملیات جمعیتی خواهد بود که از حقوق و امکانات کمتری برخوردار است و در نتیجه به آسانی می توان از آن سوء استفاده کرد.

کلا ! لیست افغانستان بلدآ آمانا!

نمودیم و به جزیره یونان رسیدیم بعدا پولیس یونان ما را دستگیر نمودند و آنها ما را به زندان آوردند و در انجا برای یک شب بودیم بعد از یک روز آنها ما را برای دو روز جواز اقامه دادند

ما به بلغاریه حرکت نمودیم بعدا به سربستان سه ساعت توسط موتر و هفت ساعت پیاده رفتیم بعدا به جنگل هنگری حرکت کردیم. در جنگل برای پانزده دقیقه توسط موتر رفتیم. در انجا پولیس هنگری ما را دستگیر نمودند و ما را به بوداپست آوردند و تا بیست و دو روز در زندان ما را انداختند. در انجا انگشتهای ما را به زور گرفتند. بعدا آنها برای ما یک کارت دادند و ما را در کمپ ازاد انتقال دادند ما از انجا فرار نمودیم و در نیم شب به شهری بوداپست رفتیم و در انجا ما در ترین سوار شدیم و به طرف اتریش حرکت کردیم. به شهری وینا رسیدیم و میخواستیم در انجا ترین به طرف ایتالیا طوار شویم اما ما را پولیس شهری وینا دستگیر کردند و دستاهای ما را بستند و ما را برای یک شب در زندان انداختند. و انگشتهای ما را گرفتند و بعدا ما را توسط اتوبس به کمپ ازاد آوردند که از شهری وینا دور بود. ما در انجا برای سه شب ماندیم. بعدا آنها ما را پس به شهری وینا آوردند

در انجا ما تاکسی گرفتیم که به تراویسو مرز ایتالیا برویم در انجا ما را پولیس دستگیر کردند و برای بیست و چهار ساعت در ماموریت پولیس بودیم. و آنها از ما پرسیدند. از کجا آمده اید؟ ما جواب دادیم که ما نمیدانیم!

انها ما را باز نمودند. ما به شهری وینیزیا رفتیم از شهر وینیزیا به شهر روما رفتیم و بالاخره به شهر وینتیمیلا رسیدیم و قتیکه ما مرز بین ایتالیا و فرانسه عبور نمودیم پولیس فرانسه ما را دستگیر نمودند و ما را رد مرز به ایتالیا کردند. ما دو بار کوشش نمودیم اما ناکام شدیم و نتوانستیم که مرز را عبور کنیم. ما مردم فرانسه را دیدیم که در مرز بین ایتالیا و فرانسه ورزش میکردند و میدویدند ما فکر کردیم که خود را به آنها برسانیم. ما با آنها هم دودیدیم و بالاخره مرز را عبور کردیم و کامیاب شدیم ما در ترین از شهر مرسال به طرف شهر پاریس سوار شدیم و به شهری پاریس رسیدیم

ما صلح میخواستیم زندگی پر رونق میخواستیم ما جنگ نمیخواستیم چون ما از جنگ خسته شده ایم ما مردم افغانستان تعلیم میخواستیم میخواستیم که در آینده زندگی بهتر داشته باشیم ما از دولت فرانسه خواهان حقوق ما هستیم که برای ما حقوق ما را بدهند

داستان دو افغان

ننگرهای خوگیاانی وال و میدان وردگ

افغانستان امن نیست. در انجا از مدت چهل سال جنگ است. و تا حال جریان دارد. بخاطریکه اول روسیه بر افغانستان حمله کرد و قتیکه آنها ناکام شدند اوضاع افغانستان بسیار وخیم شدند در دوران حکومت رژیم طالبان امکان برای آموزش و مکتب رفتن نبود و از خانه بیرون رفت هم امکان نداشت و مشکل بود. بعد از طالبان امریکا علیه افغانستان حمله نمود و تا حال جنگ است. و از طرف دیگر پاکستان هم پولیس مخفی به افغانستان میفرستند و طالبان را حمایت میکنند. انفجارات را در داخل افغانستان میکنند. پاکستان هیچگاه نمیخواهد که افغانستان دوباره اباد شود. از خاطری پاکستان هنوز هم در داخل افغانستان جنگ است. و در افغانستان هیچ طالبان افغان وجود ندارند اکثریت ایشان طالبان پاکستانی هستند. و آنها مکاتب مساجد خانه ها و جاده های ما را ویران میکنند

چون پاکستان ترقی ما را نمیخواهد که در آینده ترقی کنیم و انها همه وطن ما را ویران کرد

ما ضرورت به تعلیم و تربیه دارم. و میخواستیم که درس های خویش را در افغانستان ادامه بدهیم لکن پاکستان ما را نمادند و منع کردند همه مکاتب ما را در داندو خانه های ما را ویران نمودند ازین خاطر ما افغانستان را رها کردیم. پاکستان دشمن ما هست چون نمیخواهد که افغانستان در امن باشد

ما در افغانستان زندگی آرام کرده نمیتوانیم. ما هیچ آرامش و سهولت در زندگی مان نداشتیم و مجبور شدیم که افغانستان را ترک کنیم ما نه ممالک را عبور کردیم و قتیکه به طرف ایران حرکت نمودیم در انجا با مشکلات فراوان مواجه شدیم. پولیس ایرانی ما را شکنجه کردند ما را زدند

ما به کوه های سلماس پیاده رفتیم که به ترکیه برسیم و در بیست و چهار ساعت به کوه بالا شدیم ما کوه ها را عبور کریم و بعد از آن تاکسی و یک عراده موتر پک اپ را به کرایه گرفتیم. موترهای ما توسط پولیس تعقیب شدند و به طرف ما راکت زدند که در نتیجه تاکسی را زد بعضی از سواری ها کشته و بعضی هم زخمی شدند خوشبختانه ما حرکت سریع با موتر پک اپ کردیم و از پولیس فرار نمودیم و به ترکیه رسیدیم

ما در استانبول بودیم بعد از استانبول به طرف جنگل رفتیم ان جنگل نزدیک به مرز یونان بود. و در انجا دو قایق بودند که یک ازین دو قایق دوازده نفر سواری داشت و دوم اش هم ده نفر سواری داشت

قایق اول در دریا سرنگون شد و همه سوارشدگان ایشان در اب دریا غرق شدند. و قایق ما به یونان رسیدند

قایق ما سوراخ داشت و در داخل اش اب آمده بود. ما از قایق فرار

درباره‌ی اجرای مقررات دابلین در ایتالیا

■ بسیاری از مهاجرانی که از مدیترانه عبور می‌کنند و از ایتالیا می‌گذرند، از رفتار غیر انسانی مقامات ایتالیایی رنج می‌برند. در واقع آنها مورد خشونت هستند. خشونت انگشت‌نگاری اجباری.

اکثر مهاجران، از ایتالیا گذر می‌کنند تا به کشورهای دیگر اروپایی، مثل فرانسه، آلمان، انگلستان و هلند بروند، چیزی که حق طبیعی همه‌ی مهاجران است. ولی مقامات ایتالیایی با خشونت فیزیکی و بستن مرزها، مانع رسیدن آنها به کشورهای مقصدشان می‌شوند. ما، مهاجرانی هستیم که از کشورهای در حال جنگ می‌آییم و از قدرت‌های سلطه‌جویی فرار می‌کنیم که از جداسازی قومی، نژادی و دینی استفاده می‌کردند. ما تنها به دنبال قدری آزادی، امنیت و انسانیت در اروپا هستیم. ما دشمن شما نیستیم. ما سوسک نیستیم. ما انسان هستیم.

شرم بر مقامات ایتالیا باد. شرم بر تمام کسانی باد که مرزها را می‌بندند. شرم بر ایتالیا که از پناهجویان و مهاجران به عنوان ارز زنده استفاده میکند تا تولید ناخالص داخلی‌اش رو زیاد کند، به جای اینکه به آینده‌ی کسانی توجه کند که سخت‌ترین شقاوت‌ها را تحمل کرده‌اند، که خانواده‌هایشان به قتل رسیده‌اند و شهرهایشان توسط قدرت‌های سلطه‌جو سوزانده شده‌اند.

به پادشاهی رم تبریک می‌گوییم که توانسته است مهاجرت اجباری سالانه‌اش را دشت کند. ما، به عنوان پناهجو، به عنوان مهاجر، از همه‌ی قدرت‌ها، از سازمان ملل متحد، از سازمان صلیب سرخ جهانی و از تمام سازمان‌های انسان‌دوستانه و بین‌المللی می‌خواهیم که قوانین مربوط به انگشت‌نگاری در ایتالیا را لغو کنند و تفاهم دابلین را بازنگری کنند.

مسیر مشقت‌بار یک مهاجر در ورود به ایتالیا

■ وقتی از لیبی به ایتالیا رسیدیم، پلیس ایتالیا از ما استقبال کرد

: ما را سوار اتوبوس کردند و به پاسگاه پلیس بردند. اتوبوس

داخل محوطه‌ی پاسگاه شد. درهای خارجی ساختمان

بسته شد و به نظر می‌آمد که تعداد زیادی پلیس در

اطراف پاسگاه موضع گرفته باشند. به ما دستور دادند

که تک تک داخل یک دفتر بشویم. از هر یک از ما

می‌خواستند که دستش را روی دستگاه انگشت‌نگاری

بگذارد. وقتی قبول نمی‌کردیم، با باتوم الکتریکی به

همه جای بدن ما می‌زدند. من جزو کسانی هستم

که آن قدر کتک خوردند تا خونریزی کردند. از گوشم

خون آمد و این باعث یک مشکل شنوایی در گوش

راستم شده است. وقتی به پزشک صلیب سرخ ایتالیا

مراجعه کردم، به من گفتند که عمل ظرفی لازم

است و نمی‌توانند من را به بیمارستان عمومی در

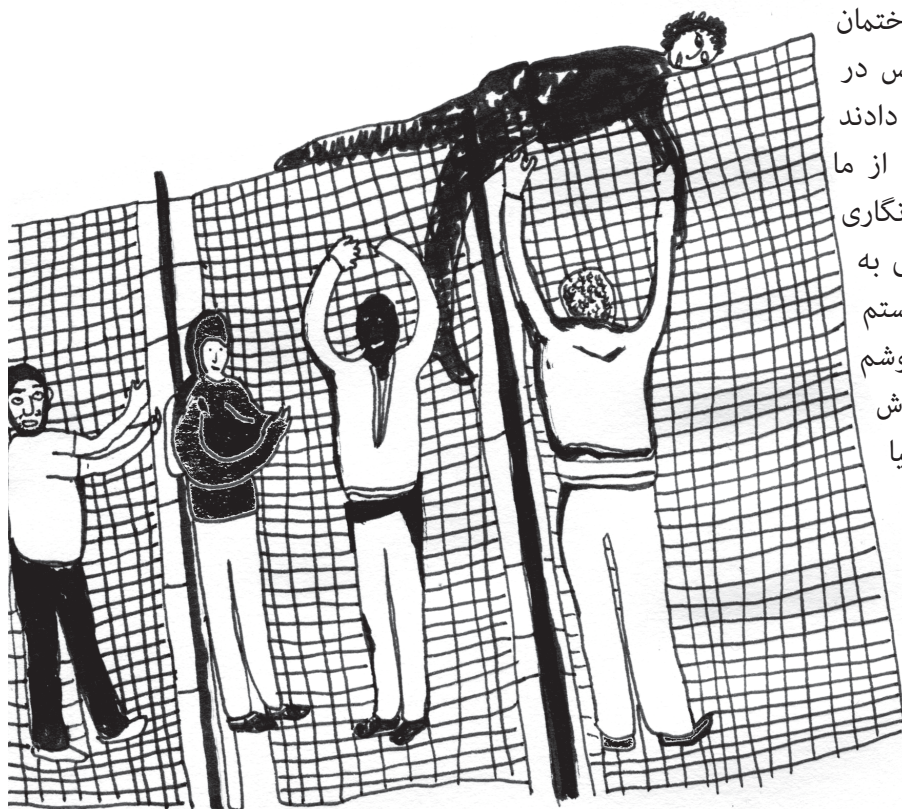
ایتالیا بفرستند چرا که برای بستری شدن یک غیر

ایتالیایی مراحل بسیار پیچیده و بسیار طولانی

لازم است. آثار این جراحت هنوز در گوش راست

من مشهود است و تا هنوز تا الآن که در فرانسه

هستم از آن رنج می‌برم.

در باره اقامتگاه در شهر تورن

سه هفته است که در اقامتگاهی در شهر تورن زندگی می‌کنم. به میدان «ریپلیک» نماینده های پرفکتور آمدند و گفتند: که برای شما اقامتگاه، پول، بلیت مترو، درس آموزش زبان فرانسوی، غذای خوب می‌دهند، ولی وقتی که به تورن رسیده ام هیچ چیزی ندارد. در مدت یک هفته غذا نبود. دوستان به ما غذا آوردند. اینجا اینترنت ندارد در حالی که به تماس خانواده مان نیاز داریم. به اسکان یک نماینده ای پرفکتور آمد و پرسید: آیا اینجا مشکلات است؟ جواب دادم اینجا همه بد است. درس آموزش زبان فرانسوی و غذا می‌خواهیم و هم بلیت ها چون تورن خیلی دور از پاریس است. نماینده گفت باید یک دو هفته انتظار کنید. دو هفته بعد یک نماینده ای دیگر آمد و گفت من مسئول کارت اقامت می‌شوم و مسئول درس آموزش زبان فرانسوی و بلیت های مترو نمی‌شوم نمیتوانم به شما کمک کنم. بعد از سه هفته هنوز هیچ چیز ندارد با این همه به اسکان پول دادند اما به ما هیچ چیز نمی‌دهد. کمک می‌خواهیم چون شرایط های اسکان خیلی بد است، حیوان نیستیم

■ شنبه ۳ نوامبر پلیس اقدام به خارج کردن به زور یک پناهنده که در هتل فرمول ۱۱۵ ساکن بود، کرد. پلیس دو بار به او با آسلهای الکتریکی شلیک کرد. این پناهجوی کرد عراقی با گروه دیگری از پناهجویان در این هتل توسط گروه اس و اس، سازمانی که جزو سازمانهایست که کاسبیشن کارهای اجتماعی و کمک به افراد نیازمند است، سکنا داد شده بود. مدیر این سازمان روز سه شنبه تصمیم گرفت که این فرد باید از هتل رانده شود و به یکایز مراکز اسکان اضطراری منتقل شود، مراکزی که شرایط زندگی در آنها بسیار سخت است. در مقابل امتناع این فرد از منتقل شدن به این مرکز اضطراری، مدیر هتل تنها راهی که پیش پای او میگذارد، تلفن به شماره ۱۱۵ است. شماره ای دولتی برای کمک به افراد که انقدر شلوغ است که در اکثر مواقع کسی به آن جواب نمیدهد، و این یعنی در به در خیابان شدن و پلیس سر میرسد

این پناهنده، نامید از همه چیز تهدید به خودکشی میکند و پلیس در مقابل اقدام به شلیک با تفنگ الکتریکی میکند. سپس پلیس او را که هنوز تحت تاثیر شوک الکتریکی بود به بیمارستان بیش منتقل میکند. در آنجا کمک های اولی روی او انجام میشود و سپس مرخص میشود. ما او را در میدانیپابلیک، همراه دگر پناهجویین که شبانه روز برای فرار از دست آزار و اذیت های پلیس مبارزه میکنند پیدا کردیم

• شنبه ۳۱ اکتوبر مهاجرینی که تا حال در خیابان ها مانده بودند و مهاجرین که در اسکان زندگی میکنند باهم جمع شدند بخاطر اینکه برای کسانی که بدون اسناد هستند کرامت و احترام گذاشته شوند.

• یکشنبه ۱ نوامبر با تعداد زیاد مهاجرین دوباره در ریپبلک جابجا شدند.

• دوشنبه ۲ نوامبر از میدان ریپبلک تا میدان شتلی صدها مهاجرین و فعالان تظاهرات کردند، در میدان شتلی پولیس کوشش میکرد که تظاهرکنندگان را ببندند، مهاجران و فعالان دوباره به میدان ریپبلک رفتند و کمپ را دوباره نصب کرد، باوجود کوشش فعالان، مؤسسه DAL و مسؤل CGTV۵ در برابر پولیس نتوانستند که ترپال را دوباره نصب کنند.

• سه شنبه ۳ نوامبر ساعت ۵ و ۳۰ دقیقه به میدان ریپبلک پولیس آمدند و مهاجرین را بیدار کردند. بعدا ساعت ۷ و ۳۰ دقیقه پولیس برای مهاجرین گفتند که از اینجا بروید اما آنها نرفتند، بعد از ظهر مهاجرین کوشش کردند که ترپال را دوباره نصب کند لکن پولیس ترپال را کشیدند، مهاجرین تصمیم گرفتند که فردا با هم جمع میشویم.

• چهارشنبه ۴ نوامبر پولیس علیه مهاجران خشونت کردند، و در شام پولیس ترپال را کشیدند و بعد از آن در باران بدون سرپناه ماندند، که در شب ناوقت مهاجرین ترپال را دوباره نصب کردند.

• جمعه ۶ نوامبر چهارصد مهاجرین و فعالان با هم جمع شدند ترپال و خیمه را دوباره نصب کردند. رییس پولیس آمد و امر کرد که ترپال و خیمه باید برداشته شود و رفت، اما ترپال و خیمه ماند.

• دوشنبه ۹ نوامبر بعد از سه ماه انجمن DAL با پرفکتور مذاکره کرد، و به این نتیجه رسیدند که برای فامیل های که در خیابان زندگی کرده اند اسکان داده میشوند. بعد از آن انجمن خیمه ها برداشت و بعضی سامان را به مهاجرین داد.

• جمعه ۱۳ نوامبر ساعت ۶ صبح پولیس پلس دی لاریپبلک را محاصره نمودند و ۲۵۰ مهاجرین را به اسکان فرستاده شدند. کمپ توسط پولیس ویران گردید، ده ها مهاجرین کسانی که ناوقت رسیدند بدون اسکان ماندند.

• جمعه ۲۳ اکتوبرصبح بیرون کشیدن صدها پناهجویان از مدرسه -جین کوری- در اختتام بیرون کشیدن بیش از صدها نفر پناهجویان در کمپ ها جابجا نشده اند و دوباره در خیابان ها ماندند.

• جمعه ۲۳ اکتوبر چاشت پناهجویان در سیتی هال جمع شدند، و بعد از چند ساعت برای ۸۰ نفر سرپناه دادند. در عین وقت بعضی ایشان دوباره آمدند چون سرپناه مناسب نبودند. که بعد از آن ۴۰ نفر در خیابان ماندند.

• شنبه ۲۴ اکتوبر تظاهرات براه انداخته شد که شامل صدها نفر همبستگی با مهاجرین که در تونل پیاده رفته در لندن زندانی شده اند.

• در اخیر تظاهرات مهاجرین لاشاپل را گرفتند، و بعدا کوشش کردند که یک تیتر بگیرند، که با خشونت پولیس روبرو شدند و همه را به طرف گارد نورد بردند.

• بعد از آن توسط فعالان مهاجرین جمع شدند و در پلس دی لاریپبلک کنار انجمن DAL جابجا شدند.

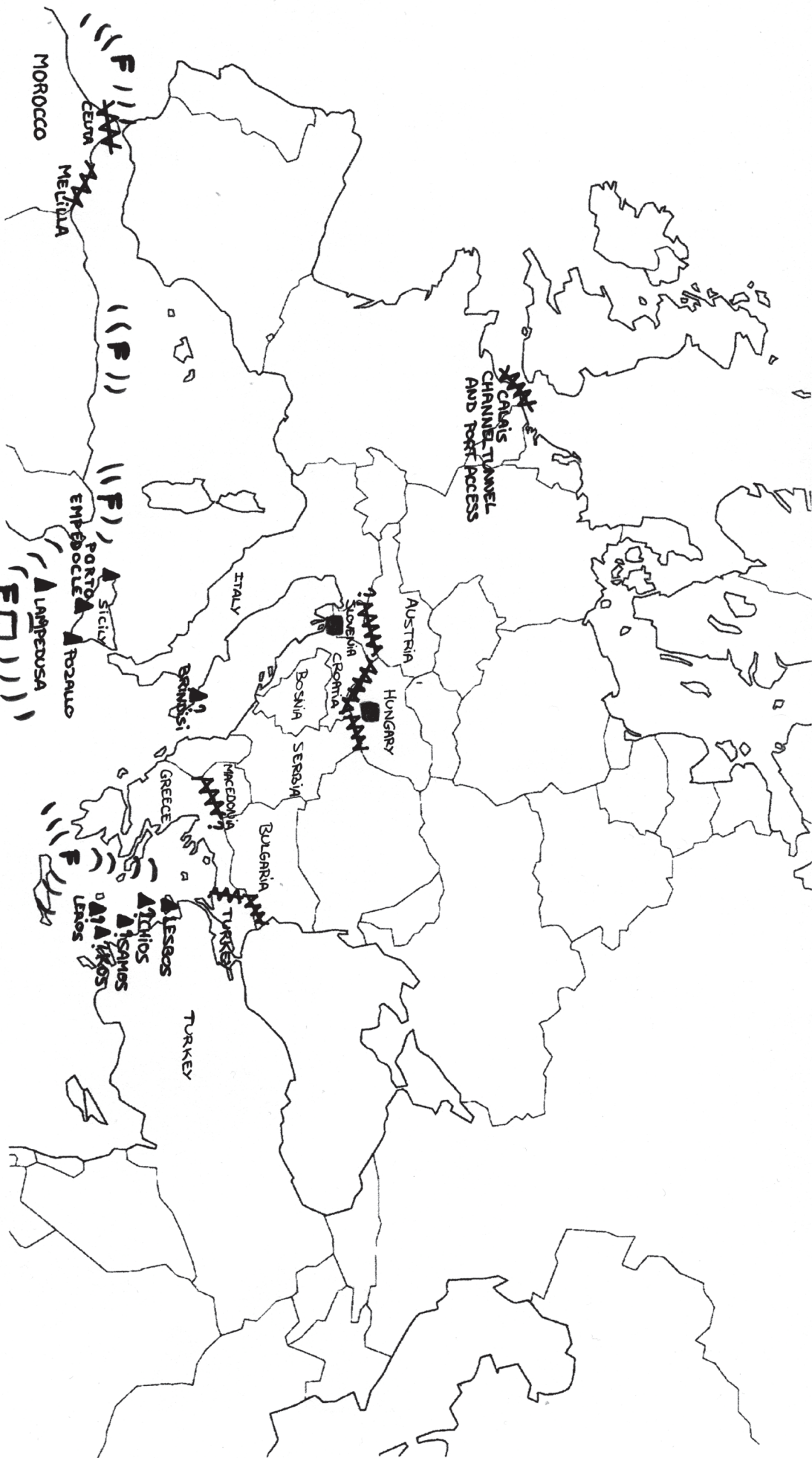
• پنجشنبه ۲۹ اکتوبر ساعت ۶ صبح کمپ توسط پولیس بزور ویران شد و مهاجرین را به طرف زیرزمینی میترو بردند، بعدا ساعت ۷ صبح مهاجرین دوباره به پلس دی لاریپبلک آمدند و بعد از آن پولیس با خشونت مهاجرین و فعالان را بطرف مترو بردند.

• بعدا مهاجرین در گارد لیست جمع شدند و خواهان جمع شدن همه شدند و به پلس دی لاریپبلک دوباره آمدند.

• پنجشنبه ۲۹ اکتوبر شام تجمع اعتراضی صدها نفر در ریپبلک کمپ را دوباره ساختند و همه مهاجرین اعلان نمودند که، اگر از اینجا کشیده شوند دوباره میآیند تا وقتی که برایشان احترام نکنند و حقوق ایشان داده نشوند.

• جمعه ۳۰ اکتوبر ۴ بعد از ظهر مهاجران که در میدان ریپبلک حاضر بودند توسط پولیس محاصره شدند و اتوبوس ها را آوردند که برای مهاجران اسکان بدهند، که از آنها بعضی مهاجرین نمیخواستند که در اتوبوس بالا شوند چون بعضی از دوستان ایشان بیرون مانده بودند و پولیس میخواستند که فقط ۶۰ نفر را ببرند و مهاجرین میخواستند که برای همه اسکان بدهند. مسؤل شهرداری برای ۳۰ مهاجر اسکان اضافی داد. اما بعضی از مهاجرین که ناوقت آمدند بدون اسکان ماندند. پولیس کمپ را ویران کرد اما فعالان و انجمن DAL بعضی از سامان را با خود نجات دادند.

EUROPEAN REPRESSION AGAINST MIGRANTS

BORDERS

- X** BORDER FENCE
- ??** BORDER FENCE IN DISCUSSION

DETENTION

- A** EUROPEAN "HOTSPOT" CAMPS
- ▲** ? PLANNED EUROPEAN "HOTSPOT" CAMPS

MILITARY

- STATE ARMY AT BORDERS
- EUROPEAN MILITARY OPERATION "EU NAVFOR MED"
- F** FRONTEX OPERATION

((())) AREA OF OPERATION

اردوگاه های جدید پناهندگان در اروپا: Hotspots

در هفته های اخیر، اولین اردوگاه (Hotspots) اروپا در سیسیل (ایتالیا) و در جزیره یونانی لسبوس باز شد. این نام جدید زندانی است که پیش ساخته بوده و یا با تغییر کاربری بازداشتگاه ها قبلی و یا سربازخانه ها احاطه شده توسط سیم خاردارهای بلند، برای این کار آماده کرده اند. این کمپ ها (Hotspots) بخشی از طرح اروپا برای پناهجویان و مدیریت تقویت مرزهای اروپاست که بتدریج در ماه های اخیر در حال اجرا است. پاسخ (دول) اروپا به ورود هزاران نفر از پناهجویان به خاکش زندان، دسته بندی کردن پناهجویان (بعنوان پناهجو یا مهاجران اقتصادی) و اخراج است. افزون بر این، عملیات نظامی (Eunavfor Med): کشتی های جنگی که در دریای مدیترانه مستقر شده اند. این عملیات با تایید سازمان ملل متحد، برای بمباران قایق هایی که مشکوک هستند که متعلق به قاچاقیان در سواحل لیبی است، وارد فاز دوّم خود شده است. به طور خاص، پناهجویان زندانی در این کمپ ها (Hotspots) احراز هویت شده (گرفتن اثر انگشت، عکس و ثبت در پایگاه کامپیوتری اروپایی -Eurodac-) و سپس دسته بندی می شوند. (بعنوان پناهجو یا مهاجران اقتصادی).

این پناهجویان یا درخواست پناهندگی شان پس از ثبت، وارد طرح جابجایی ۱۲۰،۰۰۰ پناهنده که اتحادیه اروپا آماده استقبال از آنهاست می شود یا آنها را به کشورهایشان و یا به یک کشوری که آنان برای رسیدن به اروپا از آن عبور کرده اند، باز می گردانند. اتحادیه اروپا و دول عضو پیش بینی اخراج ۴۰۰۰۰۰ هزار پناهجو را نموده اند. اتحادیه اروپا برای انجام این کار کثیف خود یعنی قاچاق انسان، به دول ایتالیا و یونان، کمک مالی و تجهیزاتی می دهد. اژانس اروپا پی Frontex (مراقبت مرزی)، یوروپل (پلیس اروپا) Eurojust (خدمات هماهنگ شده قضایی) و علاوه بر اینها EASO (دفتر پناهندگی اروپا) نیز در حال حاضر در این کمپ ها (Hotspots) حضور دارند.

در پایان ماه نوامبر بازگشایی دیگر اردوگاه ها در یونان، ایتالیا برنامه ریزی شده است. و در نهایت اتحادیه اروپا می خواهد همین کمپ ها را در ترکیه و لیبی نیز بازگشایی نماید.

MEETING FOR ALL MIGRANTS
SUNDAY 13 DECEMBER
AT 12:00 IN CONFLUENCES
190 BOULEVARD DE CHARONNE
75020 PARIS
SUBWAY LINE 2
STATION PHILIPPE AUGUSTE

DEMONSTRATION IN SOLIDARITY
WITH ALL MIGRANTS AND REFUGEES
SATURDAY 19 DECEMBER AT 3 PM
STATION BARBES-ROCHECHOUART
SUBWAY LINE 2 AND 4

این بولتن خبری بطور گسترده و با امکانات محدود
و در دسترس هست در خانه پناهندگان واقع در خیابان
«ژان کَ قه». (مترو پلس دو فِیت)

تلفن تماس (whatsapp):
07 53 21 83 90

ایمیل:
merhaba@riseup.net

ساعات مراجعه کارهای حقوقی برای اشراف به حقوق پناهندگی

(برای متقاضیان پناهندگی و پناهندگان)

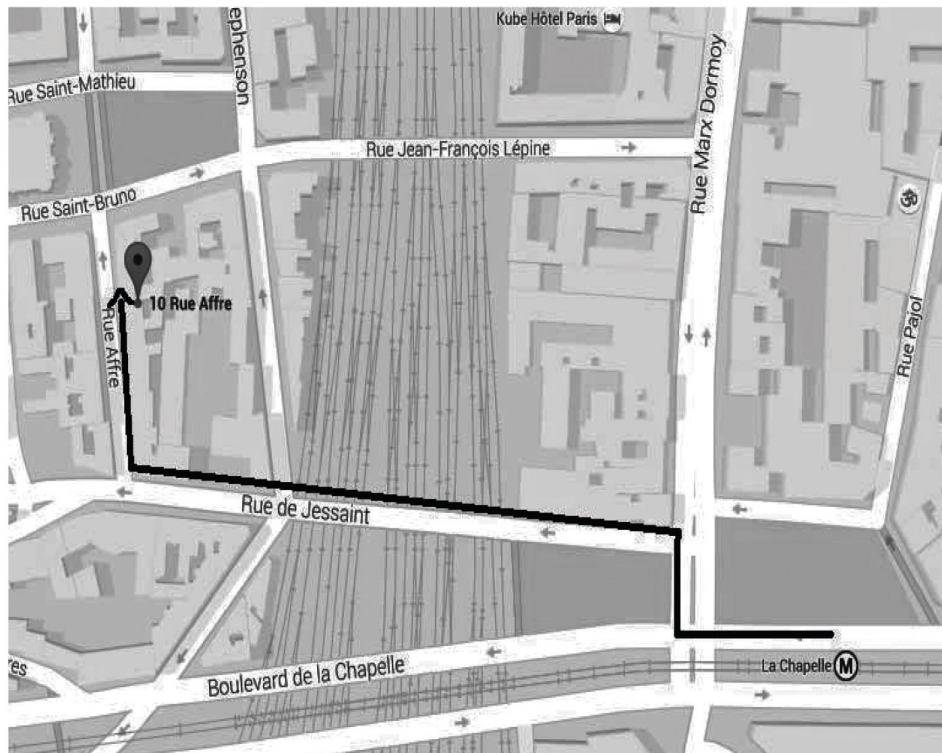
اگر می خواهید از حقوق خود به عنوان یک متقاضی پناهندگی یا پناهندگان و مراحل اداری یک
درخواست پناهندگی آشنا شوید، شما می توانید در ساعات مراجعه برای کارهای حقوقی به ما
مراجعه کنید. ما به شما مشورت داده و به سوالات تان پاسخ خواهیم داد

آدرس محل مراجعه *

10 Rue Affre, 75018 Paris

هر دوشنبه از ساعت 15 تا 19 _

هر چهارشنبه از 13:30 تا 17:30 _

ATMF – CIMADE – GISTI – Dom'Asile – Elena France